

отровна змия) на дължина повече отъ три метра. Такива голѣми кобри дори въ Индия рѣдко се намиратъ. Управителтъ на градината се учудилъ, какъ индустъ е могълъ да я улови и го повикалъ да разкажа какъ е станало това.

— Вървѣхъ изъ джунглитъ — разказва индустъ — и случайно настѣпихъ нѣщо гладко и кораво; стори ми се, че е коренъ на нѣкое дърво. Но тия корени следъ мигъ се превърнаха въ прѣстени на грамадна кобра, която съ съскане бързо обви тѣлото ми. Азъ не се уплашихъ, а хванахъ змията за гърлото и почнахъ да я душа. Паднахме двама на земята. Борбата за животъ и смъртъ продължи нѣколко минути. Най-после азъ надвихъ, и змията почна да отслабва. Сложихъ я въ кошницата, която носѣхъ на рамо, обвихъ я здраво въ чувалъ и тръгнахъ за града. На зоологическата градина предадохъ змията жива, но подиръ единъ день умрѣ. Тая рѣдка змия — краля на кобритѣ — се пази сега като плашило.

Младо и старо сърдце. Рускиятъ ученъ Козовски, направилъ следния интересенъ опитъ. Той извадилъ сърдце отъ млада и отъ стара жаба и наблюдавалъ, колко време ще тупти вънъ отъ тѣлото. Оказало се, че сърдцето отъ старата жаба туптѣло вънъ отъ тѣлото два часа, като направило презъ това време 2500 свивания, а младото сърдце туптѣло 3 часа и 12 минути и дало 7500 свивания.

Скали-животни. Много скали има въ свѣта, които приличатъ на животни или хора, като че нарочно да сж направени тъй. Така напр. въ Германия, въ мѣстността Гиберге, има една висока скала отъ 13 м., която наподобява сѣщински човѣкъ, заобиколенъ отъ много малки джужета. Друга скала при града Цицау прилича на сѣщински дворецъ, по който сж накацали хиляди гълъби. Не далечъ отъ тамъ се намира пакъ една скала, която представя калугерка, когато свири на пияно. Сѣкашъ всичко това е било нѣкога живо и за мигъ се е вкаменило. До брѣга на рѣка Елба се намиратъ голѣми